

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/70/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117219621
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8117219621.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Zlaty Simkovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobcu: Š. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXX/X, J., zast. JUDr. Ambróz Motyka, Advokátska kancelária. Nám. SNP 7, Stropkov proti žalovanému: Endepro, s.r.o. v likvidácii, so sídlom Mlynské Nivy 49, 821 09 Bratislava 2, IČO: 35 805 731, likvidátor C/L/A CONSULTANCY a. s., Tomášikova 10/D, Bratislava - mestská časť Ružinov 821 03, zast. RR Legal Corp, s.r.o., advokátska kancelária, Humenské nám. 4, Bratislava, IČO: 46 789 634, o vydanie bezdôvodného obohatenia a o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok a o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcu a žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č. k. 11Csp/197/2017-124 zo dňa 27.02.2018 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie vo výroku, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť pre účely zabezpečenia budúceho výkonu rozhodnutia vo vzťahu k žalobcovi zložiť do úschovy na Okresnom súde Prešov peňažnú sumu 250,- Eur do 7 dní od doručenia uznesenia.

M e n í uznesenie vo výroku o zamietnutí návrhu v prevyšujúcej časti tak, že ukladá žalovanému povinnosť pre účely zabezpečenia výkonu rozhodnutia vo vzťahu k žalobcovi zložiť do úschovy na Okresnom súde Prešov peňažnú sumu 260,- Eur do 7 dní od doručenia uznesenia.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť pre účely zabezpečenia budúceho výkonu rozhodnutia vo vzťahu k žalobcovi zložiť do úschovy na Okresnom súde Prešov peňažnú sumu 250,- Eur do 7 dní od doručenia tohto uznesenia.

2. V prevyšujúcej časti návrh zamietol.

3. Rozhodnutie právne odôvodnil podľa ust. §§ 324 ods. 1: 325 ods. 1,2: 329 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Civilného sporového poriadku.

4. Konštatoval, že v danom prípade z listinných dôkazov mal za preukázané, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere uzavretej medzi stranami nie sú obsiahnuté všetky povinné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., a to predovšetkým termín konečnej splatnosti úveru, čo spôsobuje fikciu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru s poukazom na § 11 ods. 1 písm.a/ citovaného zákona. Vznik nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 246,70 Eur je teda zrejmý. Súd však nemôže v rozhodnutí o neodkladnom opatrení prejudikovať svoje rozhodnutie vo veci samej, a to najmä v súvislosti s posúdením námietky premičania. Navyše je možné predpokladať, že súd prvej inštancie pri posúdení danej námietky nebude mať názor zhodný s názorom súdu druhej inštancie.

5. Zároveň možno konštatovať dôvodnosť obavy žalobcu o budúcej vymožitelnosti jeho nároku. Jednotlivé dielčie skutočnosti a postupy žalovaného v ich súhrne nasvedčujú postupnému a výraznému

obmedzení jeho podnikateľskej činnosti a tým možnému záveru, že smeruje k úplnému ukončeniu činnosti, aj keď je možné predpokladať, že žalovaný tento záver poprie. Dané riziko však nepochybne existuje, a preto žalovanému by nemalo vadiť, ak popiera ukončenie svojej činnosti, aby sa bránil nariadeniu tohto neodkladného opatrenia. Súd však musel zohľadniť fakty, ktorými sú nepochybná redukcia podnikateľskej činnosti žalovaného len na administratívne služby, neposkytovanie úverov, zrušenie piatich pobočiek, znižovanie počtu zamestnancov, čo všetko sú kroky smerujúce s veľkou pravdepodobnosťou k ukončeniu podnikateľskej činnosti. Nie je možné vylúčiť ani smerovanie k vyhláseniu konkurzu, keďže vychádzajúc z výročnej správy žalovaného za rok 2016 žalovaný vykazoval záporné vlastné imanie.

6. Nariadenie tohto neodkladného opatrenia je len dočasným opatrením a nerieši definitívne právny vzťah medzi stranami, ale len predbežne poskytuje ochranu žalobcovi v prípade priznania jeho nároku právoplatným rozhodnutím pred reálne hroziacim následkom, ktorý by zmaril vymożenie jeho pohľadávky. Súd prvej inštancie preto považoval za dôvodné návrhu na neodkladné opatrenie vyhovieť, avšak nie v rozsahu požadovanom žalobcom, ale len v rozsahu jeho uplatnenej pohľadávky po jej zaokrúhlení.

7. Vo vzťahu k zamietnutiu návrhu čo do prevyšujúcej časti súd prvej inštancie konštatoval, že nevidí dôvod neodkladné opatrenie nariadiť aj na trovy konania, ktorých priznanie či nepriznanie závisí od rozhodnutia súdu až vo veci samej podľa zásady úspechu v spore alebo aj od nožnej aplikácie § 257 CSP, a preto posúdenie tohto nároku v tomto štádiu konania je predčasné. Súd nemôže mať za osvedčený daný nárok, zvlášť ak žalobca uplatňuje aj ďalšie nároky, a to vyslovenie neprijateľných zmluvných podmienok, takže aj od posúdenia dôvodnosti žaloby ohľadom týchto ďalších nárokov bude závisieť rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania.

8. Proti uzneseniu podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca a žalovaný.

9. Žalovaný v odvolaní proti výroku, ktorým bolo návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia čiastočne vyhovené namietal, že nebolo preukázané splnenie podmienok podľa ust. § 324 ods. 3 CSP. Podľa uvedeného ustanovenia neodkladné opatrenie možno nariadiť iba za podmienky, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. V tomto smere sa súd uspokojil s tvrdením žalobcu a s tým, že sám žalovaný nevlastní žiadnu nehnuteľnosť. Súd však nezohľadnil, že záložné právo, ktoré možno zriadiť zabezpečovacím opatrením (§ 343 ods. 1 CSP) možno zriadiť nielen k nehnuteľnostiam, ale aj iným majetkovým hodnotám. S tým sa súd prvej inštancie vôbec nezaoberal, hoci je z verejne dostupnej účtovnej závierky žalovaného za rok 2016 (a čoskoro bude zverejnená závierka za rok 2017) zrejme, že žalovaný majetok má.

10. Pokiaľ ide o tvrdenie, že existuje obava, že exekúcia bude ohrozená, v skutočnosti žiadna taká obava neexistuje. Napadnuté uznesenie neodkazuje na žiaden dôkaz, ktorý by preukazoval skutočnú odôvodniteľnú obavu z toho, že údajná exekúcia žalobcu by (v prípade úspechu žalobcu v konaní o veci samej) mohla byť ohrozená. Žalovaný nie je v úpadku, pretože nie je platobne neschopný a nie je ani predĺžený. Na preukázanie týchto skutočností žalovaný poukázal na svoju riadnu individuálnu účtovnú závierku za rok 2016, z ktorej vyplýva niekoľko rozhodných skutočností:

- žalovaný rozhodne nie je predĺžený pretože ku koncu účtovného obdobia 2016 hodnota majetku žalovaného bola spolu v sume 43.981.745,- EUR a hodnota všetkých záväzkov žalovaného v sume 25.286.259,- EUR (v záväzkoch sú pritom zahrnuté aj napríklad vytvorené krátkodobé rezervy v sume 6.805.829,- EUR a podobne);
- žalovanému sa ekonomicky darí, keďže žalovaný ku koncu účtovného obdobia 2016 dosiahol zisk v sume 11.956.972,- EUR;
- žalovaný má aj dlhodobý hmotný majetok (vrátane stavieb, hnutelných vecí a podobne) ocenený ku koncu účtovného obdobia 2016 v sume 3.055.659,- EUR; žalovaný tiež mal ku koncu účtovného obdobia 2016 len na účtoch v bankách sumu: 5.678.394,- EUR.;

11. Obdobné ukazovatele budú zrejme aj z individuálnej účtovnej závierky za rok 2017, ktorá bude publikovaná v najbližších dňoch. Žalovaný považoval prinajmenšom za absurdné nesprávne skutkové zistenie súdu prvej inštancie, že by údajne mohla byť ohrozená exekúcia žalovanej pohľadávky rádovo v sume 250,- EUR, čoho dôkazom je riadna individuálna účtovná závierka žalovaného za rok 2016.

12. Žalovaný ďalej namietal, že je dcérskou spoločnosťou britskej spoločnosti International Personal Finance Investments Limited pôsobiacou (nerátajúc Slovenskú republiku) v 12-tich štátoch a riadiacou sa nadštandardnými etickými kódexmi, ktorá svoju históriu odvodzuje ešte z roku 1880. Akcie menovaného spoločníka žalovaného sú kótované na Londýnskej burze (London Stock Exchange, vid'. www.londonstockexchange.com) a pre reputáciu celej obchodnej skupiny je neprípustné, aby sa žalovaný voči plneniu prípadných dlhových tretích osôb dopustil akéhokoľvek konania vedúceho k neplneniu záväzkov. Pre žalovaného je preto zachovanie dobrej povesti dôležité. Žalovaný zo svojej činnosti nikdy nedal žalobcovi a napokon ani verejnosti žiaden dôvod domnievať sa, že by žalovaný mal v úmysle neplniť svoje záväzky riadne a včas (žalobca nemá žiaden dôkaz, že by si niektorý svoj záväzok žalovaný nespĺnil riadne alebo včas). Práve naopak, žalovaný si všetky svoje splatné záväzky riadne a včas plní. Žalovaný vyššie poukázal na skutočnosť, že má aj dlhodobý hmotný majetok. Žalobca neosvedčil, že by žalovaný reálne vykonával akékoľvek úkony smerujúce k znižovaniu hodnoty jeho majetku. Žalovaný žiadne úkony smerujúce k znižovaniu hodnoty jeho majetku nevykonáva. V účtovnom období roku 2016 dosiahol zisk takmer 12 miliónov EUR, teda žalovaný zvyšuje hodnotu svojho majetku. Žalovaný neukončil podnikanie na území Slovenskej republiky, pričom v tomto smere nemá žiadnu právnu relevanciu, že žalovaný zracionalizoval svoje predmety podnikania, znížil počet konateľov na zákonné minimum a zrušil dozornú radu, pretože jej existencia nie je zákonnou podmienkou. Uvedené zmeny nemajú nijaký vplyv na majetkovú situáciu žalovaného a ani súd nijako nevysvetľuje aká je príčinná súvislosť medzi uvedenými zmenami a potrebou nariadiť neodkladné opatrenie. Je pravdou, že žalovaný ukončil podnikanie v oblasti poskytovania spotrebiteľských úverov, ale to samo o sebe nemá nič spoločné s majetkovou situáciou žalovaného. Uvedené však nemožno interpretovať tak, že by žalovaný ďalej nevykonával danú činnosť, pretože naďalej si plní všetky svoje povinnosti vyplývajúce z doposiaľ uzavretých zmluvných vzťahov, ako aj ostatné svoje povinnosti pre neho vyplývajúce z príslušných právnych predpisov. Ak by malo dôjsť k zrušeniu žalovaného a k likvidácii žalovaného, niet žiadnej zámienky predpokladať, že žalovaný chcel žalobcu ako veriteľa akokoľvek ukrátiť. Žalobcovi by sa v takom prípade poskytlo zodpovedajúce zabezpečenie. Podľa ust. § 75 ods. 3 a 4 Obchodného zákonníka spoločníkom žalovaného nemožno poskytnúť plnenie z dôvodov ich nároku na podiel na likvidačnom zostatku skôr, než sú uspokojené nároky všetkých známych veriteľov žalovaného, pričom ak je pohľadávka sporná, môže sa rozdeliť likvidačný zostatok, len ak sa veriteľovi poskytlo zodpovedajúce zabezpečenie. Súd prvej inštancie svoju obavu odôvodňuje celkom nespôsobilým argumentom, a to údajným postupovaním pohľadávok žalovaného voči svojim klientom na iné subjekty (KRUK). Žalovaný v rámci svojej bežnej podnikateľskej činnosti postúpil aj niektoré svoje inak nevyhnutelné pohľadávky. Takéto postúpenie pohľadávok je osobitne prísne regulované aj ust. § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Žalovaný pritom postupuje v súlade s príslušnými právnymi predpismi a vždy iba tak, aby tým zvýšil hodnotu svojho majetku. Takýmto postupom si zabezpečil dostatok likvidných prostriedkov aj z takých pohľadávok voči svojim klientom, ktoré sú inak prakticky nevyhnutelné. Teda za odplatu za postúpenie pohľadávok reálne zvýši hodnotu svojho majetku, nie zníži ako sa mylne domnieva žalobca. Údajne neodkladné opatrenie spĺňa aj požiadavku princípu proporcionality. Je v tomto ohľade dôležité, že právny zástupca žalobcu podal voči žalovanému veľké množstvo návrhov na nariadenie obdobných neodkladných opatrení. Pokiaľ by súdy pri takýchto hromadných podaniach bez ďalšieho vždy nariadili žalovanému skladať do úschovy sumu akú žalobcovi, súc oslobodení od súdnych poplatkov, požadujú, tak spolu by išlo o značné množstvo finančných prostriedkov, ktorých obmedzenie s ich nakladaním predstavuje už výraznú a navyše nedôvodnú ujmu na strane žalovaného. Argument súdu preto nie je úplný.

13. Napadnuté uznesenie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Konkrétne súd nesprávne posúdil povinné kumulatívne splnenie podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia, pričom ani len jedna takáto podmienka splnená nebola. Pred nariadením neodkladného opatrenia bol okresný súd povinný posúdiť, či sú kumulatívne splnené tieto podmienky. Súd prvej inštancie dôvodí len tým, že je vraj daná obava z ohrozenia (hypotetickej) exekúcie. Súd v tomto prípade nesprávne posúdil splnenie tejto podmienky, nielen preto že dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ale aj preto, že nesprávne právne posúdil právnu úpravu v kontexte všetkých okolností, ktoré hypoteticky vylučujú, aby pri subjekte akým je žalovaný existovala čo i len hypoteticky možnosť, že by v prípade, ak by aj žalobca bol úspešný vo veci samej, došlo k ohrozeniu následnej exekúcie. Navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav - táto podmienka splnená nie je, čiže splnenie tejto podmienky súd nesprávne právne a skutkovo posúdil, resp. ju dokonca opomenul zohľadniť. Nie je splnená podmienka, že právne účinky

neodkladného opatrenia neobmedzia žalovaného neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (t. j. princíp proporcionality) - táto podmienka splnená nie je, čiže splnenie tejto podmienky o súd nesprávne právne a skutkovo posúdil. Nie je splnená podmienka, že sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením v zmysle § 324 ods. 3 CSP. Vzhľadom na to, že žalovaný má majetok, je možné nariadiť zabezpečovacie opatrenie podľa § 343 ods.1 CSP.

14. Na základe uvedeného žalovaný žiadal, aby odvolací súd uznesenie v napadnutej časti zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia sa zamietá a žalovanému sa priznáva voči žalobcovi náhrada trov konania o neodkladnom opatrení v rozsahu 100%. Žalovanému sa priznáva voči žalobcovi náhrada trov odvolacieho konania o neodkladnom opatrení v rozsahu 100%.

15. Žalobca vo svojom odvolaní proti výroku o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v prevyšujúcej časti namietal, že za situácie, že súd správne argumentuje osvedčenosť základných skutočností potrebných pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana aj dôvodnosť obavy o budúcej vymožiteľnosti nároku žalobcu je úvaha súdu vo vzťahu k trovám konania nesprávna. Trovy konania resp. ich náhrada v úspešnom súdnom spore môže pre prípad ich nevymožiteľnosti spôsobiť žalobcovi ujmu, ktorú v tomto štádiu konania je možné sanovať práve navrhnutým neodkladným opatrením. Trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastupovania sú už k dnešnému dňu výrazne vyššie než požadovaná suma 260,- EUR. Aj keby v budúcnosti nastali akékoľvek okolnosti odôvodňujúce krátenie trov, ich požadovaná výška v návrhu kryje len časť trov, ktoré v tomto konaní pri osvedčení nároku žalobcu vzniknú.

16. Na základe uvedeného žalobca žiadal, aby odvolací súd uznesenie v ním napadnutej časti zmenil a rozhodol tak, že žalovaný je povinný pre účely zabezpečenia budúceho výkonu rozhodnutia vo vzťahu k žalobcovi zložiť do úschovy na Okresnom súde Prešov peňažnú sumu vo výške 510,- EUR do 7 dní odo dňa doručenia tohto uznesenia. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% na účet právneho zástupcu.

17. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) preskúmal uznesenie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné. Odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

18. Pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie (§ 324 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

19. Neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (§ 324 ods. 3 CSP).

20. Z ust. § 325 ods. 1 CSP vyplýva, že neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

21. Neodkladným opatrením možno strane uložiť, najmä aby zložila peňažnú sumu alebo vec do úschovy na súde (§ 325 ods. 2 písm. b) CSP).

22. V návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 CSP uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha (§ 326 ods. 1 CSP).

23. Ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne (§ 328 ods. 1 CSP).

24. Účelom neodkladného opatrenia je dočasná úprava práv a povinností, ktorá nevyklučuje, že o právach a povinnostiach strán bude vo veci samej rozhodnuté inak, než v konaní o neodkladnom opatrení, prípadne ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov

medzi stranami, súd povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej neuloží. Všeobecný súd neodkladným opatrením upravuje pomery strán, pričom je dôležité, že je povinný poskytnúť ochranu tomu, kto sa vydania neodkladného opatrenia domáha, ale v rámci ústavných pravidiel tiež tomu, proti komu návrh smeruje. Neodkladné opatrenia s ohľadom na ich charakter nemôžu spravidla zasiahnuť do základných práv alebo slobôd strán, lebo rozhodnutia o nich nemusia zodpovedať konečnému meritórnemu rozhodnutiu. Účelom neodkladného opatrenia je totiž rýchle a pružné riešenie tej situácie, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2M Cdo/3/2010 z 29.07.2010).

25. Predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia je opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujú ich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana (§ 326 ods. 1 CSP). Samotná lehota na rozhodnutie indikuje, že súd nerozhoduje na základe štandardného dokazovania, ale vychádza z osvedčenia práv strany a z osvedčenia porušenia týchto práv.

26. Zákonnou podmienkou na nariadenie neodkladného opatrenia je potreba bezodkladne upraviť pomery strán. V danom prípade mal súd prvej inštancie za to, že žalobkyňa neosvedčila nevyhnutnosť okamžitej úpravy pomerov strán sporu.

27. Pokiaľ ide o výrok, ktorým súd prvej inštancie čiastočne vyhovel návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia čo do sumy 250,- Eur, odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca v danom prípade osvedčil potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov konania.

28. Zo spisu vyplýva, že žalobkyňa k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pripojila Výročnú správu Provident Financial, s.r.o. za rok končiaci sa 31. decembra 2016 a výpis z obchodného registra žalovanej.

29. Z výpisu z obchodného registra Okresného súdu Bratislava I vyplýva, že u žalovaného došlo k zmene obchodného mena na Endepro, s.r.o., Bratislava a táto spoločnosť je v likvidácii. Spoločnosť zároveň, na rozdiel od spoločnosti Provident Financial s.r.o. už nemá v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov nebankovým spôsobom z vlastných zdrojov a jediným predmetom jej činnosti sú administratívne služby.

30. Pri zrušení spoločnosti ide o splnenie určitých podmienok, ku ktorým podľa odvolacieho súdu žalovaný nepochybne smeruje. Ide o likvidáciu spoločnosti, resp. ukončenie podnikania, prevod majetku spoločnosti, ukončenie zmluvných vzťahov a podobne.

31. Vo výročnej správe Provident Financial, s.r.o. za rok končiaci sa 31. decembra 2016, ktorú predložil žalobca sa uvádza, že spoločnosť v roku 2016 neposkytla žiadne úvery v dôsledku legislatívnych zmien v decembri 2015. Zmena legislatívy, ktorú prijal parlament bez konzultácií so zainteresovanými spoločnosťami v decembri 2015 zásadne zmenila právny rámec pre poskytovateľov spotrebných úverov. Spoločnosť prestala od 18. decembra 2015 poskytovať nové úvery a bolo prijaté rozhodnutie o ukončení úverového portfólia v rokoch 2016 a 2017. Táto skutočnosť ovplyvnila výsledky za rok 2015 a 2016 a tiež ovplyvní nastavenie súčasného obchodného modelu. V dôsledku obmedzenia podnikateľskej činnosti bolo počas roka 2016 zatvorených 5 regionálnych pobočiek. K 31. decembru fungovalo 6 pobočiek. Od roku 2015, kedy mala spoločnosť 276 zamestnancov, došlo k zníženiu ich počtu na konci roka 2016 na 108 zamestnancov.

32. Aj z webovej stránky spoločnosti Provident Financial s.r.o. Bratislava <https://www.provident.sk/> vyplýva oznámenie, že spoločnosť od 18.12.2015 neposkytuje spotrebiteľské úvery.

33. Z predmetnej výročnej správy Provident Financial s.r.o. ďalej vyplýva, že vlastné imanie je na úrovni mínusu, konkrétne 16.205.010,- Eur, (2015: záporné vlastné imanie vo výške 28.161.982,- Eur). Z uvedeného vyplýva, že záporné vlastné imanie spoločnosti vysoko prevyšuje hodnotu jej základného imania.

34. Žalovaný tiež postupuje svoje pohľadávky na iné spoločnosti. Nevlastní žiadny majetok a jeho majetkom sú iba finančné prostriedky z pohľadávok voči svojim klientom a tak ako správne uviedol žalobca, ich počet je neurčitý.

35. Z toho preto možno vyvodíť dôvodnosť obavy žalobcu, že súčasná obmedzená činnosť žalovaného, výsledky hospodárenia za uplynuté obdobie, majetok žalovaného nedávajú dostatočnú záruku budúcej vymožiteľnosti jej nároku uplatneného v tomto spore.

36. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd konštatuje, že záver súdu prvej inštancie, že v danom prípade sú dané dôvody na nariadenie neodkladného opatrenia, je správny. Žalobca osvedčil, že konanie žalovaného smeruje k ukončeniu jeho podnikateľskej činnosti. Celkové konanie žalovaného svedčí v prospech záveru, že v danom prípade vzhľadom na doposiaľ uvedené skutočnosti ide o také konanie žalovaného, ktorého dôsledkom je znižovanie hodnoty jeho majetku, ktorý možno výkonom rozhodnutia postihnúť, alebo iné konanie, ktoré podstatnou mierou nepriaznivo ovplyvňuje jeho majetkové pomery (rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Obo/I 44/97), čo žalobca osvedčil.

37. Na základe uvedeného odvolací súd konštatuje, že návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia je dôvodný a žalovaný uviedol vo svojom odvolaní také relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé privodiť zrušenie uznesenia vo vyhovujúcej časti.

38. Preto odvolací súd napadnuté uznesenie okrem výroku o zamietnutí návrhu v prevyšujúcej časti podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku ako vecne správne potvrdil.

39. Pokiaľ ide o zamietnutie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v časti trov konania, odvolací súd sa nestotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že v danom prípade nevidí dôvod neodkladné opatrenie nariadiť aj na trovy konania a že ich priznanie či nepriznanie závisí od rozhodnutia súdu až vo veci samej podľa zásady úspechu v spore alebo aj od novej aplikácie § 257 CSP, a preto posúdenie tohto nároku v tomto štádiu konania je predčasné. Podľa súdu prvej inštancie súd nemôže mať za osvedčený daný nárok, zvlášť ak žalobca uplatňuje aj ďalšie nároky, a to vyslovenie neprijateľných zmluvných podmienok, takže aj od posúdenia dôvodnosti žaloby ohľadom týchto ďalších nárokov bude závisieť rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania.

40. Odvolací súd konštatuje, že návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je potrebné vyhovieť v celom rozsahu, lebo peňažná suma, ktorú žaloba navrhol zložiť do súdnej úschovy predstavuje hodnotu žalovanej pohľadávky v súhrnnej výške 246,70 Eur a vzniknuté trovy konania ku dňu podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia si žalobkyňa vyčíslila sumou cca 260,- Eur, po zaokrúhlení teda 510,- Eur.

41. Potrebu vyhovieť návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia aj čo do trov konania, považuje odvolací súd za dôvodnú, pretože úvaha, či bude žalobca v konaní vo veci samej úspešný alebo neúspešný platí aj vo vzťahu k výsledku konania vo veci samej. Keďže však súd prvej inštancie a zároveň aj odvolací súd sa zhodne ustálili na tom, že v danom prípade vzhľadom na všetky okolnosti žalobca osvedčil, že tu existuje obava, že exekúcia bude ohrozená a je potrebné žalovanému uložiť povinnosť zložiť do úschovy súdu nárok čo do hodnoty žalovanej pohľadávky, je potrebné uložiť žalovanému povinnosť zložiť o úschovy súdu aj nárok na uplatnené trovy konania, pretože aj vo vzťahu k nim existuje dôvodná obava, že by budúca exekúcia mohla byť ohrozená. Pokiaľ súd prvej inštancie poukázal na budúcu možnú aplikáciu ustanovenia § 257 Civilného sporového poriadku, odvolací súd konštatuje, že takáto úvaha je predčasná, a to vo vzťahu k obojstrannému sporu.

42. Pretože neboli splnené zákonné podmienky na potvrdenie a ani pre zrušenie uznesenia v napadnutej časti, odvolací súd uznesenie čo do jeho zamietavej časti podľa ust. § 388 Civilného sporového poriadku zmenil a návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel v celom rozsahu.

43. O trovách prvoinstančného aj odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po skončení konania vo veci samej (§ 262 C.s.p.)

44. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.